

Разом з усім
Радянським
народом
колектив
університету
схвалює
історичні рішення
сесії Верховної
Ради

Харківський УНІВЕРСИТЕТ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому і місцевому Харківському
ордена Трудового Червоного Прапора державного університету імені О. М. Горького

№ 13 (927)

Субота, 12 квітня 1958 р.

Ціна 20 коп.

Ми—за мир!

У понеділок, 7 квітня, відбулися загальноуніверситетські збори студентів, викладачів та службовців, присвячені питанням, що хвилюють зараз всіх людей нашої країни, усього прогресивного світу, — підсумкам першої сесії Верховної Ради СРСР п'ятого скликання, яка, поряд з історичними рішеннями про подальший розвиток сільськогосподарства, прийняла рішення про однобічне припинення випробувань усіх видів атомної та водневої зброї.

До президії обираються М. П. Барабашов, депутат Верховної Ради СРСР, професор М. А. Ізмайлов, секретар партійної організації хімічного факультету І. Я. Левицький та старий більшовик, член партійної організації університету Я. С. Блудов.

Слово бере викладач університету, обранець народу до Верховної Ради Микола Павлович Барабашов. Він докладно розповідає уважній аудиторії про хід

сесії, про свої особисті враження від неї.

—Основним моїм враженням — це було також враженням усіх учасників сесії, — сказав він, — було приємне почуття монолітності, єдності всіх депутатів з народом, партією.

Розповідаючи про рішення Радянського уряду припинити випробування атомної та водневої зброї, М. П. Барабашов сказав, що депутати, висловлюючи прагнення радянського народу до миру, палко підтримали цей новий доказ миролюбства нашої країни.

Відомий вчений-атомник, депутат Верховної Ради Курчатов від імені вчених Радянського Союзу заявив на сесії, що подальші випробування атомної та водневої зброї становлять все більшу небезпеку для людей, як для тих, що живуть зараз, так і для тих, що житимуть у майбутньому.

Виступив один з найстаріших професорів університету, член колективу хімічного фа-

культету професор Л. М. Андреасов. Гнівно він виступає проти тих, хто намагається використувати одне з великих досягнень людського розуму для того, щоб тримати людство у страхітливих світовій війні.

Виступає директор інституту хімії Д. М. Грицан.

—За кордоном намагаються зменшити значення рішення Радянського уряду, спрямоване на зміцнення миру і усунення міжнародної напруженості, всіляко доводячи, що це лише пропаганда. Так, це дійсно пропаганда за мир, але крім того і головним чином це — дійовий крок нашої країни, спрямований на зміцнення миру, на співіснування. І трудящі всього світу бачать цей миролюбний крок і схвалюють його.

В резолюції збори одностайно схвалили рішення сесії Верховної Ради СРСР і засудили відому Сполучених Штатів припинити гонку атомних та водневих озброєнь.

Особливо хочеться відзначити старанну працю студентів другої групи (комсорг Ткаченко). Добре працювали також групи 17 (комсорг Гула), 21 (комсорг Чиханова), 23 (комсорг Петренко) та хлопці 20-ї групи (комсорг Зіненко).

Слід сказати окремо про групи третьокурників-оптиків у складі Чумак З., Комарова Ю., Солодовнікова А., Божко А., Вожева З., Ратушина А., Григор'єва О. Всі вони виконували свої завдання на 120—150 процентів. До 23 березня ця група першою в університеті відпрацювала 24 години, а 25 березня ще 6 годин. Дружною роботою студенти завоювали повагу робітників, які тепло назвали їх «чумаками» (на честь їх бойового старости Зоя Чумак).

Штаб будівництва вносить їм подяку з занесенням в особисті справи.

Слід зауважити, що інколи студенти не мають змоги працювати на повну силу. Трапляються простой, часто-густо невистачає рукавиць, лопів, тачок, робоча сила розставляється нерационально. Але ці явища тимчасові, в дальшому

Назустріч 40-річчю ЛКСМУ

Працюють фізматівці

Фізмат першим в університеті розпочав роботу на будівництві нового корпусу. І вже в цей день подяку прораба тов. Цибулевського одержали студенти першої групи (комсорг Сагалович).

З цього дня студенти фізмату регулярно виходять на роботу. Майже всі студенти працюють сумлінно.

ми маємо всі можливості працювати ще краще. Не можна не сказати про тих будівників, які докладають великих зусиль, щоб робота комсомольців була найпродуктивнішою. Це — начальник дільниці тов. Шумаков, виконробі т.т. Цибулевський та Сириця, комірник т. Філатов.

Штаб здійснює контроль за роботою. Зараз організуємо його так: в першу чергу за роботу групи відповідають комсорг і староста. В кінці робочого дня вони подають списки тих, хто працював, а також відмічають якість виконаної ними роботи. Основний же контроль за роботою здійснюється членами штабу. До його складу входять студенти від кожного відділення. Вони перевіряють кількість студентів, які вийшли на роботу, якість роботи, допомагають розставляти студентів по об'єктах. Роботу студентів направляють т.т. Шумаков, Цибулевський та бригадири будівництва. Корисно було б, якби на будівництво частіше заглядали члени комітету комсомолу. Але хочеться зауважити, що корисно це буде не тоді, коли вони з'являться туди і почнуть дорікати, що «погано працюєте», як це робилося одного разу, а тоді, коли вони вдумливо розберуться в суті роботи, що її виконують студенти, і — якщо є якісь недоліки — допоможуть усунути їх.

Комсомольці фіз.-мат. факультету докладають всіх зусиль, щоб виконати постанову XVIII з'їзду ЛКСМУ і тим самим внести свій скромний вклад у справу розквіту нашої країни.

А. ЗДОРОВИЙ, член штабу.

Штаб, візьми це до уваги!

Зрозуміло, всі ми хочемо, щоб нові корпуси університету скоріше вступили до ладу. Ось чому з таким ентузіазмом, так завзято працює на будівництві університетська молодь. Але за останній час кількість скарг з боку тих, що працюють на будівництві, збільшилась. По-перше, групам студентів заздалегідь не призначаються дільниці роботи. Тому довго доводиться чекати, зитрачається даремно цінний час. Звідси і плутанина: ті, які ми заробимо, потрапили

до каси — «комсомольської копилки».

Бригадир тов. Шумаков знає, що студенти перевиконують норми, встановлені для робітників, а тому за останній час неточно вказує норми, що також вносить безлад в оплату праці.

Необхідно подумати і ось ще над чим. Якщо зараз, може, люди не потрібні, слід тимчасово припинити вихід студентів на будову. Адже слід цінувати студентський час.

О. САНИНА.

КОРОТКО

Перший курс радіофаку випустив черговий номер своєї стінки «Детектор». В ній вміщено ряд матеріалів, що цікаво розповідають про життя на курсі. Газета критикує погану роботу окремих членів курсового

комсомольського бюро; закликає групи боротися за поліпшення громадської роботи.

В університеті створено спор-

тивний клуб. На першому організаційному засіданні обрано Рад у складі 13 чоловік. Голова — викладач кафедри фізичного виховання та спорту І. Хейлік. Рада клубу приступила до роботи.

Закінчує в цьому році географічний факультет по відділенню економічної географії Ніна Крашукотська.

Комуністка, хороша студентка, Ніна вже закінчила роботу над дипломною темою.

Буде радісно, весело!

від імені III курсу геологічного факультету комсомольський секретар Валя Ліновицька.

—Студенти хочуть влаштувати щось подібне до свята весни, яке вже пройшло на нашому факультеті наприкінці березня. На святі буде багато веселощів і квітів, пісень і жартів. Дівчата придуть на свято у весняному одязі, а всі взагалі — з весняними усмішками, думками, мріями.

—Ми не будемо чекати, поки хтось зробить для нас щось до свята радянської молоді. Ми самі підготуємось до свята, — сказала нам

Для поліпшення комсомольської роботи

2-го квітня комуністи фізмату зібралися в новій фізичній аудиторії, щоб обговорити роботу комсомольського бюро факультету. На ці відкриті партійні збори були запрошені комсорггруп, члени комсомольських бюро курсів. Із звітом про роботу комсомольського бюро факультету виступила секретар бюро О. Страшко. Вона відзначила, що за останній час серед студентів факультету поліпшилась політико-масова робота. Політгодини в групах проводяться значно краще. Авторитаризм і повагою користуються у студентів агітатори Д. З. Горdevський, Г. І. Дрінфельд. Жваво і цікаво проходять заняття в групі агітатора Л. С. Гуліди. Основна робота комсомольської організації спрямована на зміцнення трудової дисципліни серед студентів і підвищення успішності, значна увага приділяється спортивній та культмасовій роботі.

На честь 40-х роковин ВЛКСМ студенти взяли соціалістичні зобов'язання — відпрацювати на будівництві спортивного майданчика і спортзалу університету по 24—25 годин.

Більшість студентів, які прийшли на перший курс з золотими і срібними медалями, не «виправдали» їх. 12 чоловік з 33 з золотою медаллю не склали екзамен задовільно, більше половини студентів, що прийшли з срібними медалями, теж погано склали зимову сесію. Це доводить, що треба підвищити вимоги до медальстів при вступі.

Про роботу комсомольської організації висловились комуністи Д. З. Горdevський, Г. І. Горностаєва, Б. К. Решетняк, М. Г. Юрченко та інші.

Д. З. Горdevський відзначив, що необхідно посилити дружні зв'язки комсомольців між собою і з викладачами, бо на даний період ще немає достатнього контакту між студентами і

професорсько-викладацьким складом.

Секретар комітету комсомолу університету т. Решетняк в своєму виступі сказав, що треба звернути увагу на підготовку кращих комсомольців до вступу в КПРС — при таких умовах комуністи будуть тісно зв'язані із студентським життям.

Створити стенд, присвячений колишній студентці фізмату Лялі Убийвовк, запропонував тов. А. І. Сластьонов.

Секретар партійної організації факультету Г. І. Горностаєва справедливо критикувала комсомольське бюро за бездіяльність деяких секторів, що змусило кількох чоловік кооптувати в бюро, а кількох вивести з його складу. Вона також відзначила, що робота студентів на будові інколи погано організована. —Щодо встановлення більш тісного контакту між комсомольцями і комуністами,—сказала вона,—то останнім часом організуються спільні рейди по гуртожитку фізмату.

В своєму виступі декан факультету Г. Ю. Кривець сказав, що комсомольська робота на фізматі погано вилася, але поки що недостатньо.

Збори схвалили такі проведені заходи комсомолу фізмату, як організація школи активу, екскурсій на заводи, вечора радянсько-китайської дружби та інші і разом з тим порадили основну увагу комсомольського бюро спрямовувати на контроль трудової дисципліни, порадили також організувати стенд, присвячений Лялі Убийвовк, та ряд інших заходів.

В. КОРОБОВ, студент.

ЗАНЯТТА ЗАВЖДИ ПРОХОДЯТЬ ТАК

— Хороше готуються студенти другого курсу істфаку до семінарів з історії КПРС, завжди серйозно ставляться до них,—говорить керівник семінарських занять доцент О. А. Протопопов.

І кожен може в цьому переконатися, коли побуває хоч раз на семінарах на другому курсі. В першій групі цього курсу проходили семінарські заняття на тему «XVIII з'їзд партії. Заходи партії по посиленню обороноздатності країни». Відразу ж після дзвоника в аудиторії запанувала тиша, лише чути, як шелестять аркуші паперу. Заняття пройшло добре. Грунтовно виступали студенти Герасименко, Дмитрієва, Люосев та інші.

К. ЗІНЧЕНКО, наш кор.

«ХАРКІВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ»

Стор. 2. 12 квітня 1958 р.

СЕРЬОЗНО ПОДУМАТИ, ПЕРШ НІЖ ОБИРАТИ

На торішній конференції СНТ фізмату обрано раду в складі 6 чоловік: Васильковський — голова, члени — Рутман, Кошкін, Фалько, Галкіна і Яновицький. Учасники конференції підійшли до виборів керівного органу СНТ факультету несерйозно, обрана рада не була спроможною організувати наукову роботу студентів. Більшість членів ради не брала участі в науковій роботі на факультеті і не відвідувала конференцій. Перше засідання ради було скликане наприкінці вересня, на цьому, першому і останньому, засіданні була відсутня половина членів ради і обов'язки були розподілені заочно. Внаслідок цього рада СНТ зовсім не працювала протягом року. Тільки перед звітною науковою конференцією було докладено чимало зусиль на збирання тез і складання програми.

Член комсомольського бюро Васильковський до березня не знав скільки і які гуртки працюють на факультеті. Погано була поставлена робота по залученню до наукових гуртків сту-

дентів молодших курсів, які хотіли організувати реферативний фізичний гурток. Тому більшість доповідачів на конференції — це студенти третього і четвертого курсів, і дуже мало буде першокурсників. Рада мотивує таке становище тим, що на факультеті не було приміщень для роботи гуртків. Але хіба це виправдання?

Голова ради не вимагає від членів виконання своїх обов'язків.

Велику роль у роботі товариства відіграє преса. Сектор преси (студентка Рутман, яка не перший рік працює в раді) відсторонилася від роботи. На факультеті не було випущено жодного «Вісника СНТ». Наукова робота не знаходила свого відображення і в «Векторі». А писати є про що! На факультеті працюють — і добре працюють! — гуртки теорії функцій, диференціальних рівнянь, гурток при Астрономічній обсерваторії.

Мені здається, що такі члени ради як Фалько і Галкіна, які взагалі нічого не зробили за весь рік, повинні понести справедливе покарання.

Напередодні конференції студентському науковому товариству фізмату треба серйозно подумати про новий склад ради. Треба обрати до неї активних учасників гуртків, тих, які цікавляться науковою роботою і прагнуть по-жвавити її на факультеті. В тому, що такі знайдуться, немає сумніву.

Г. СОКОЛОВ, член комітету комсомолу.

Електронна черепаха

Студенти радіофізичного факультету старанно готуються до студентської наукової конференції 1958 року. Вони хочуть показати цього року багато нового, зробленого, як то кажуть, своїми руками.

Для наукових гуртків цього факультету характерні шування нових конструкцій апаратів і приладів — досконаліших, ніж то відомі досі. Творча думка гуртківців спрямована, зокрема, на застосування напівпровідників у науці і техніці. Тому вони шукають, в яких апаратах напівпровідники дадуть більший ефект, де їх можна застосувати.

Студент 4 курсу Л. Єна на загальноуніверситетському пленарному засіданні конференції 12 квітня продемонструє «живу металеву черепаху», виготовлену на напівпровідниках (модель кібернетичного автомата). Учасники пленарного засідання студентської конференції навч побачать, що «металева черепаха» поводитиме себе як жива. Вона реагуватиме на світло, на своєму шляху обминатиме різні предмети, отже вона їх «бачитиме». Та, крім того, вона і «чути-тиме». Вона реагуватиме на посвист. Боятиметься сильних звуків. Вони, бачите, її неприємно вражатимуть.

Про все це розповідь і все це покаже учасникам пленарного засідання конференції тов. Єна.

Загалом радіофізики університету підготували 40 наукових доповідей, які будуть заслухані на засіданнях чотирьох секцій. Студенти інших факультетів університету мають змогу ближче познайомитися з науковими інтересами наших радіофізиків.

Т. ЛУКАЧ.

КОЛИ КОМСОМОЛЬСЬКІ ЗБОРИ НЕ ГОТУЮТЬ

Тему обрали хорошу, а от підготувати як слід не змогли. Вже доповідь, яку зробила студентка курсу Зоя Орел, свідчила про слабку підготовленість зборів. Загальновідомі повчання не знайшли достатнього зв'язку з життям курсу.

Там було наведено кілька прикладів про неетичне поведіння студентів в аудиторії (хлопці

курять, дівчата сидять у шляках та інше).

А студенти чекали від зборів іншого. Треба було запросити заслужених учителів шкіл міста, які поділилися б досвідом з майбутніми працівниками радянської школи. На збори з'явився лише один методист (доц. Шерман).

Ті, хто виступав в обговоренні, мало говорили про педагогічну практику, про майбутню роботу вчителя. Тільки студентка М. Портенко розповіла про виховну практику в школі.

Збори явно не досягали своєї мети. Поговорили про деякі недоліки на курсі, причому безладно і переважно з місця, та на тому й покінчили.

В. ГОРІН.

3 чим підходимо до конференції

На біологічному факультеті існує десять наукових гуртків. Нарховується в них 300 студентів. Саме нараховується, тому що не всі гуртки однаково добре працюють, не всі студенти сумлінно виконують обов'язки членів СНТ. Якщо дуже добре працює гурток дарвінізму і генетики, якщо всі засідання (близько десяти) хороше підготовлені тут, відбуваються при високій активності гуртківців, то гурток фізіології рослин майже припинив роботу. Лише один раз зібрались гуртківці. Ні обговорення цікавих питань, ні підготовки доповідей тут немає. Що це за робота?

Такий гурток один. Але і в інших є гуртківці — пасивні спостерігачі. Ніякої участі в гуртківській роботі вони не беруть. Тут уже справа активу кожного гуртка боротись за те, щоб робота приваблювала всіх, щоб доповіді готувались з душею, з любов'ю до праці, тоді вони були б значно цікавішими.

На квітневу підсумкову конференцію біологічний факультет підготував 48 доповідей, тези яких вчасно здані до друку.

Сподіваємось, що конференція пройде цікаво, що буде що показати гостям з Києва, Дніпропетровська, Мінська. Сподіваємось, що наш гуртківець п'ятикурсник Кривецький, який поїде зі своєю доповіддю до Мінського університету, високо буде тримати прапор нашого наукового товариства.

Н. ОТЮЖСЬКА, голова ради СНТ.

КОМСОМОЛЬСЬКИЙ БЮЛЕТЕНЬ

З метою кращого обміну досвідом між комсомольськими організаціями вузів Харкова за рішенням Обкому комсомолу з березня цього року почав виходити постійний бюлетень «З досвіду роботи комсомольських організацій вузів».

У період підготовки звітно-виборчих групових і курсових зборів особливо необхідно загострити увагу на недоліках комсомольської роботи. Комсомольські акти-вісти повинні зі всі-

єю увагою і ретельністю підготувати групи і курси до таких зборів.

Природно, кожна комсомольська організація буде відзначати все хороше, що зроблено протягом року, але разом з тим ні в якому разі не можна загладжувати критику на адресу груп, факультетських бюро, комітету комсомолу університету. Цікавий, самокритичний звіт і дружнє його обговорення з метою поліпшення комсомольської роботи — один бік справи. Інша сторона — не менш важлива — добір кадрів.

Групорами і членами комсомольських бюро курсів треба обрати комсомоль-

Напередодні комсомольської звітно-виборчої кампанії

ців, принципових, вимогливих до себе і до товаришів, ініціативних, авторитетних.

На фізико-математичному факультеті під час підготовки і проведення звітно-виборчої кампанії в минулому році були припущені серйозні помилки. Незрозуміло, чим керувались групи, обираючи комсоргани Однопозову (31 група), Коган (43 група), Касімову (41 група). Зовсім безініціативні члени комсомольських бюро курсів: Вальдман (II курс), Кабакова (III курс), Сохульський (IV курс), а до складу комсомольського бюро факультету зовсім випадково потрапила Соловйова, відстаюча студентка, далеко не зразкова комсомолка. За це відповідальність несуть її товариші по групі,

які, знаючи Соловйову, не відвели на конференції її кандидатуру.

Мені здається дуже необхідним загострити увагу саме на цих двох питаннях при підготовці звітних

зборів — критично оцінити зроблене і з почуттям відповідальності підійти до висунення нових кандидатур.

Безумовно, вся преса університету повинна зараз докладно висвітлювати хід підготовки перевибірних зборів, їх проведення і результати. Причому — не формально висвітлювати, як-то: «пройшло», «готується» і т. ін., а з докладним описом усієї організаційної роботи. Саме такий матеріал і буде корисним для обміну досвідом, для навчання активу.

О. СТРАШКО, секретар комсомольського бюро фізико-математичного факультету.

ЗАКІНЧИЛАСЬ ПЕДАГОГІЧНА ПРАКТИКА У СТУДЕНТІВ ГЕОГРАФІВ

Перевірку витримано

Педпрактика для кожного з нас перш за все була випробуванням, перевіркою — чи правильно ти обрав для себе професію, чи не помилився. І кожний з нас, переступаючи поріг 13-ої школи, хвилювався. Перші дні в школі було просто боязко: ми боялись учнів, перед кожним поставало питання — чи знайду я з дітьми спільну мову?

Зразу ж після того, як нас розподілили по класах, кожний намагався якомога швидше вивчити свій клас, познайомитись з учнями. І, як ми зрозуміли, лякатись нема чого. П'ятикласники — дуже допитливий, хороший народ. Вони про все хочуть знати — і як створилася земля, і чи є життя на інших планетах, і який найбільший водоспад у світі. Уже до першого уроку ми були друзями.

І ось я увійшла в клас. Тиша. Насторожені погляди дітей... Милі п'ятикласники! Вони хвилювались разом зі мною. Перший урок пройшов не дуже вдало. Занадто він був показним. Це була якась демонстрація методисту. Не задовольнив мене і другий урок. Але потім прийшла впевненість в своїх силах. І дуже приємно було бачити, як загораються цікавістю дитячі очі,

хотілось пояснювати якомога краще, докладніше, донести до учнів ті знання, які з кожним уроком розширюють їх світогляд.

Дуже цінним були для нас, практикантів, обговорення уроків. Вони відбувались завжди жваво, по-справжньому принципово.

Особливо хороші уроки дали Гаплевська, Мелешко, Бродський, Дерев'яноко.

Під час практики ми наполегливо вивчали методи позакласної роботи. Організовували екскурсії, культпоходи, провадили збори, географічні вечори, допомагали учням випускати газети, карти, альбоми.

Педпрактика дала нам дуже багато. Відвідуючи уроки досвідчених учителів, ми зрозуміли, що якість уроків перш за все залежить від самого вчителя. Урок — основна форма учбового процесу в школі. Але вчитель не повинен обмежуватись тільки уроками, навіть блискуче проведені. Тільки в постійному спілкуванні з дітьми вчитель зуміє стати справжнім вихователем, другом, помічником учнів.

Л. ЧАЙКА, студентка географічного факультету.

МОЇ ПРОПОЗИЦІЇ

Наша група в складі 14 студентів проходила практику в 62 школі. Вчителі залишилися задоволеними ставленням студентів до роботи. Особливо змістовно вели уроки ті студенти, які раніше проходили практику в педучилищі. Найкраще зарекомендували себе О. Беседіна, Л. Цовба, Ю. Мандриченко, Р. Грудинкіна.

Сумлінно ставилися студенти і до виховної роботи. Так, Л. Цовба організувала у 9 класі вечір на тему: «Цікаве в географії», Ю. Мандриченко — на тему: «Австралія і Океанія» з демонструванням діафільмів.

Проте були і труднощі. Так, наприклад, Глушенко і мені заважали зайві українські мови. Іноді практиканти виявляли недостатню вимогливість до учнів. Не всі відразу включились у виховну роботу. Заважало ще й те, що до одного класу прикріплювались практиканти з різних факультетів. Так, разом зі мною, географом, в 9 класі працювали фізики. Я хотів організувати вечір на тему з географії, вони планували інше. Зійшлись на темі «І. Ю. Репін». Було б краще, якби в один клас направлялись групи студентів з одного факультету.

Щодо проведення залікових уроків, то чи не краще було б, якби давати їх рівну кількість у молодших і старших класах? Я, наприклад, дав у 9 класі 5 уроків, а у 7-му — лише один. Це певною мірою обмежує можливості набуття практичних навичок майбутніх учителів.

ЧОПІК, студент IV курсу географічного факультету.

— Наприкінці листопада минулого року ми, група радянських туристів, на ТУ-104 вилетіли з Москви до далекої Індії, — почав свою відповідь професор Л. Ф. Корягін.

Слухачі — студенти та викладачі філологічного факультету — уважно ловлять слова оповідача. Кого ж не цікавить ця старовина, з прагненнями до нового життя країна!

— Ташкент, Кабул, нарешті, Делі. Тепла зустріч на аеродромі. Ми на власному досвіді переконалися, як щиро в Індії люблять радянських людей. Нас цікавило все: від побуту індусів до будівництва гігантської електростанції та мостів на річці Ганг... — Перше, що впадає в око

ПОДОРОЖ ПО ІНДІЇ

мовляли з робітниками-індусами, які цікавились умовами роботи наших шахтарів. Звичайно, різниця дуже відчущується, адже у них переважав ручна праця. На прощання нам подали книгу відвідувачів, в якій розписуються почесні гості. Завдяки тому, що ми були першими радянськими туристами, наші підписи стали по-руч з... підписами королеви Єлизавети, англійських герцогів та лордів. Буває й таке!

Індія — країна великих релігійних традицій. Колоніальні власті протягом століть підтримували в індусів віру в надприродні сили. Тому Індія ще й сьогодні зберігає багато релігійних звичаїв — цих пережитків феодалізму і колоніалізму.

Пам'ятники святих стоять усюди: на вулицях, площах, скверах, у будинках. В Калькутті їх вистачило б, мабуть, на кожного жителя міста. І разом з тим, вони чудові, ці пам'ятники, бо в них бачиш майстерність індійського народу, його талановитість.

Святими тваринами оголошені корови, мавпи, птахи. Одного разу нам довелося бачити таке. Йшло богослужіння в церкві святої Калі. До речі, зовсім до недавнього часу в жертву цій богині приносили вбиту молоду людину, тепер — козла. Ми, туристи, в панчохах оглядали храм. Раптом натовп почав розступати-

ся: дві корови прямували прямо до хорів. Богослужіння припинилося. Полизавши з підлоги стіни храму, корови пішли пасти.

Але ми бачили й інше. Чудові старовинні споруди приваблюють зір своєю архітектурною довершеністю, національним колоритом. Місто Бенарес існує понад 4 тисячі років. Воно — жива сторінка історії і разом з тим сьогодинішній день індусів. А які в Індії пісні, танці! Неможливо передати чарівну силу індійських мелодій, мистецтво танку. Там багато самодіяльних акторів, в Індії люблять таланти з народу.

— Якщо випаде нагода, обов'язково відвідайте цю чудову країну, познайомтесь з народом Індії, — так закінчив свою розповідь професор. С. Іроженко

Наша коміта

Однокурсники, дайте відповідь!

Мені хочеться розповісти про обурливу поведінку студентки філфаку А. Цимбалюк. На початку року вона записалася до учбової бібліотеки і відразу ж взяла з читальні кілька книжок «на вечір». Але вранці їх не принесла. Не принесла їх і ввечері. Її товариші, такі ж студенти, не могли одержати потрібної літератури. Лише через кілька днів книги були повернені. Цимбалюк за цей негідний вчинок було виключено з бібліотеки.

Та Ася не така, щоб відразу відступити. Вона зуміла записатися вдруге. Але на цьому події не припинились. Ася вирішила і надалі не додержуватись обов'язкової для всіх поведінки. Вона знову взяла книги в читальні і продержала їх... 10 днів. Щоб не вступати в неприємну бесіду з працівниками бібліотеки, Цимбалюк зробила тепер вже інакше... До читальні заходить дівчина з відвертим обличчям, з наївним виразом очей.

— Чи можна здати книги моєї подруги Цимбалюк? Вона захворіла. Що передати їй?

Деякі студенти не могли вдержатися від сміху. Але чомусь не викрили нечесного товариша, замовчали. Адже ця наївна дівчина була... сама Ася Цимбалюк.

Я не звертаюсь до самої Асі. Вона, очевидно, нічого не зрозу-

міла. Я звертаюсь до вас, товариші, її однокурсники. Які думки виникають у вас з приводу такої поведінки члена вашого колективу і тих, хто не знайшов в собі мужності відразу ж викрити негідний вчинок?

Н. ДРОЯРОНОК, завідувач філіалом учбової бібліотеки.

Доки в гуртожитках буде безпорядок?

За останній час санітарний стан університетських гуртожитків помітно погіршився. Про це свідчить, наприклад, те, що на гуртожиток,

розташований по проспекту Леніна, 20, санстанцією складено кілька актів. Ще б пак! Такі кімнати цього гуртожитку, як 13 (староста Каганов), 158 (староста Умнов), 168 (староста Рудаченко) та ряд інших втратили вигляд житла. Тут повне безладдя, білизна завжди брудна, бо ліжка не заправлені і на них лягають у верхньому одязі, підлога вкрита шаром сміття, попільниці не вмищують і половини недокурків, книжки безладно розкидані, під кроватями пил...

У гуртожитку немає справжньої боротьби за чистоту, студентам мало в цьому допомагає технічному персоналові. Не все гаразд з чергуванням. Так, студент п'ятого курсу фізмату В. Сторіжко 22 березня поїхав додому, залишивши пост чергового напризволяще. І це випадок не подвійний.

А в гуртожитку на Фанінському провулку чергування зовсім відсутнє.

Слід звернути увагу і на те, що ректорат і господарча частина роблять далеко не все щодо покращання умов проживання в гуртожитках. В гуртожитку на Фанінському провулку, наприклад, мало туалетних, немає дзеркал. Всюду студенти зберігають харчі за вікнами. В кожній побутовій повинні бути холодильники.

Г. ОВЧАРЕНКО, студент істфаку.

«ХАРКІВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ»

Стор. 3. 12 квітня 1958

Літературна сторінка

ВІТЧИЗНІ

Пробач мені, рідна, що в горі-біді
Не я відстояв тебе сміло.
Я був ще хлоп'ям невеликим тоді,
Як битва священна гриміла.

Я може б за тебе життя в боротьбі
Відав би, як личить бійцеві.
Я так зобов'язаний, земле, тобі,
Безмежжя мої чебрецеві.

Пробач, мій народе, що в мене рука
Не знала й не знає мозолів.
Я в кузні іще не держав молотка
Не вів я комбайна у полі.

Розкриті конспекти лежать на столі,
А в серці—запал і тривога.
Пробач, мій народе, що я на землі
Лиш брав, а не дав ще нічого.

НА ВИСТАВЦІ ШТРОБЛЯ

І що-то часом люди роблять!
Супутник, атом — не від
бога!

Я над світами бачу Штробля,
Боготворю його, земного.
Він до зірок мене покликав—
І підняла мене угору
Ота схвильованість велика
Закам'янілого Мажору.
Я задивлявся в холодні
плити—

І розкривалася помалу
Таємним смутком оповита
Глибока лірика «Фіналу».
З його робочими ішов я
По будапештським сірим
бруку,
Живого стрів Бернарда
Шоу,
Стрільцю із лука тиснув
руку.

Вдивлявся у сонячні заграви
І от під хмарами, нарешті,
Я монумент побачив Слави
Що височить у Будапешті.
А потім з Петєфі по світу
Ішов широкою ходою.

І пахли, пахли мідні квіти,
І мрамур дихав теплотою
Це Штробль, могутній, неза-
лежний,
Високий, мов стрімкі вер-
шини,
Розкрив мені красу безмеж-
ну

Простої, гордої людини.
Він встав для мене вели-
чаво
В граніті, бронзі, теракоті,
В вінку заслуженої слави,
Такий, як сам Буонаротті.

О. ЮРЧЕНКО,

студент III курсу філфаку.

Води великі й чисті

Води великі й чисті
Скель облягли хребтини—
І прозорі глибини
Темний колишуть обрис.

Води великі й чисті
Хмар засіяли тіні—
І прозорі глибини
Ловлять химерний образ.

В води великі й чисті
Грози бурхливі впали—
В'ються в глибинах блис-
ки,
Гухнуть громи помалу.

Води, як перше, чисті,
Стоять ясні й променисті.
Дивлюсь на великі води

І все відбиваю докола:
Блискавки ясну вроду,
Скель гордовиті чола

Скелям—грізно стояти,
Хмарам—дощі розливати,
Грозам—гриміти й гинуть
Мені—все плінуть і пли-
нуть.

З Адама Асника

Даремний жаль

Даремний жаль і каяття,
Безсилий окрик лютий!
Умерлих образів життя
Не хоче повернути.
Не діяь вам, примари зла,
Облиште розрахунки!
Вогнем, мечем не подолати
Могутній поступ думки
Іти до світлої доби,
З живими стать одверто,
А не мостити на лоби
Зів'ялий лавр уперто.
Бо хвиль життя, прийдеш-
ніх літ

Вам скаргами не стримать,
Даремний жаль! Великий
світ
Своїм шляхом ітиме.

Переклад з польської
М. ЛЬВОВИЧ.

В свіжій сині теплого
світанку
Пахне липа в срібному
цвіту.
Матері б ходять без
перестанку
По вузькій стежці у саду.
Вже минуло, — швидко роки
линуть, —
Вісімнадцять сину навесні.
Ій би все дивитися на сина,
Що застиг в міцнім юначім
сні...

А на грудях... правда чи
здалося?
Де блискочуть крапельки
роси,
Дві маленькі ниточки
волосся,
З русої дівочої коси.
Радість мами — з чистою
сльозою...
І її хвилює тільки те —
В дівчини з косою золотою
Чи і серце також золоте.

В. ТОКМАНЬ, студент
IV курсу історичного факультету.

БУДИНОК

Будинок був старенький...
Кажуть люди
Побудував його купець для
сина

Не власними руками,
а чужими,
Звичайно, та по власному
смаку.

А той синок у спадщину
залишив
Своєму сину.

Так воно й велося б,
Але подався в мандри син
купецький—

Сюди прийшли сини
робітників.

Будинок був старенький...
За стіною

Несамовито чмихав мамин
примус

У темній шафі дзенькала
тарілка,

Коли трамвай з дороги
повертав.

Усе було незнане
й таємниче..

У плутаних, довжезних
коридорах

Ми грали в партизанів,
На горищі

Робили міжпланетний
корабель

І уві сні літали...
Школа, книги,

Гуртки у піонерському
палаці—

Безмежний світ шумів
навколо дому.

Ми виростили, змінювались
ми.

І тільки дім кривий,
неоковирний,

Один єдиний поміж
молодими

Іще стояв незмінно,
непорушно,

Мов пам'ятник старим
хазяїнам.

Неначе снів: «Повернеться
минуле...»

І з кожним роком хмурився,
темнішав,

Зіпершись на колони
товстобокі,

На світ новий з-під лоба
поглядав.

Все ждав і ждав, вступаючи
у землю,

А хазяї старі не
повертались...

Його погожим ранком
завалили

І розгребли бульдозером
сміття.

А через рік весняною порою
Його шукали двоє

інтуристів—
Товстий дідок і жінка під
вуаллю,

Зітхали, протираючи пенсне,
І не знайшли і ввічливо

хвалили
Палац білоколонний, що
підвівся

На тому ж місці...
Знехотя хвалили—

Бо що ж їм залишалося
робить.

ЮР. ГЕРАСИМЕНКО, випускник
філфаку.

В ВЕЧЕРНЮЮ ШКОЛУ

— Иди, не торопись. И докури махорку.
Не таково бывало нам.
Расправил парень гимнастерку—
Помолодел не по летам.
И в класс вошел, и стал как будто ниже,
Забытой тишиной внезапно поражен.
Как в первый день, сказал себе: «Иди же»,
Прошел с тетрадкой, скрученной в рулон.
Как хорошо, что детством пахнет парта!
За парту сел — и сразу ученик.
Забыто многое, но все-таки по карте,
Ходить Европой воин не отвык
Обычай школы строго соблюдая,
Вначале спросят, помнит ли о чем.
И вот над Одером, над дымным прежде краем,
Стоит солдат с указкой — не штыком.
Припомнились исхоженные тропы
И влажность западных снегов...
Он заново знакомится с Европой,
С Европой, знающей его.
Вот он стоит, волнуясь без боязни,
И каждому такое доведись:
За столько лет вернуть сентябрьский праздник
И прерванный урок...

Смелей! Иди!

В ПУТИ

Тобою выбрано: итти
Путем, означенным борьбою.
Но ты учти,
Но ты учти:

По обе стороны пути—
Места с приманкою покоя!
И пусть вдали перед тобой
Лишь степь бескрайная синееет

Иди, не стой!
Иди, не стой!
И знай, что счастье
—на прямой!

П. КОЛЕНСКИЙ,
студент II курса филфака.

Заступник редактора Б. Щербаненко.